

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/28/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313010176
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Mozner
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8313010176.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Františka Moznera a sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Mariána Sninského na verejnom zasadnutí konanom 23. marca 2016 v Prešove takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. poriadku na podklade odvolania obž. A. O. zrušuje rozsudok Okresného súdu Humenné zo 16. apríla 2015, sp. zn. 3T/32/2013.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obž. A. O., nar. XX. V. XXXX v C., trvale bytom G. XX, okres C.,

uznáva vinným, že

presne nezisteného dňa, najneskôr však 12. augusta 2012 si doposiaľ nezisteným spôsobom zadovážil a najneskôr aj počas toho dňa prechovával na presne nezistenom mieste v Koškovciach, okres Humenné, a na iných miestach v igelitovom vrecku vysušené vrcholcovité časti rastliny konopa o celkovej hmotnosti 16,29 g s priemerným obsahom THC 10,00 %, z ktorých by bolo možné pripraviť 54 obvykle jednorazových dávok drogy, pričom extrakt suchý rastlín rodu Cannabis (konopa) je zaradený v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok a následne 12. augusta 2012 v čase okolo 19:00 hod. túto sušinu odovzdal pri areáli bývalého Poľnohospodárskeho družstva v Koškovciach, okres Humenné, O. H. z G.,

teda

- neoprávnene zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku,

čím spáchal

- zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zákona [zákon č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 204/2013 Z. z. (ďalej len „Tr. zákon“)]

a za to mu ukladá

podľa § 172 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 38 ods. 3 Tr. zákona prihládajúc na § 36 písm. j) Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon uloženého trestu podmienene odkladá a zároveň obžalovanému ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona ustanovuje skúšobnú dobu na 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. i) Tr. zákona mu ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze zúčastniť sa v skúšobnej dobe na psychologickom poradenstve zameranom na prevenciu pred používaním omamných a psychotropných látok.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Humenné rozsudkom zo 16. apríla 2015, sp. zn. 3T/32/2013, uznal obž. A. O. vinným zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zákona účinného od 1. augusta 2013, ktorého sa mal dopustiť tak, že presne nezisteného dňa, najneskôr však dňa 12. augusta 2012, si doposiaľ nezisteným spôsobom zadovážil a najneskôr aj počas toho dňa prechovával na presne nezistenom mieste v Koškovciach, okres Humenné, a iných miestach v igelitových vreckách vysušené vrcholcovité časti rastliny konope o celkovej hmotnosti 16,29 g s priemerným obsahom THC 10,00 %, z ktorých by bolo možné pripraviť 54 - 163 obvykle jednorazových dávok drogy, v druhom igelitovom vrecku vysušené vrcholcovité časti rastliny konope o celkovej hmotnosti 6,12 g s priemerným obsahom THC 11,9 %, z ktorých by bolo možné pripraviť 24 - 61 obvykle jednorazových dávok drogy a v treťom igelitovom sáčku vysušené vrcholcovité časti rastliny konope o celkovej hmotnosti 72,91 g s priemerným obsahom THC 9,8 %, z ktorých by bolo možné pripraviť 238 - 715 obvykle jednorazových dávok drogy, pričom rastliny rodu Cannabis (konope) sú zaradené v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok a túto vyššie uvedenú sušinu zabalenú v jednom igelitovom vreci spolu s digitálnou váhou, miskou, drvičkou a papierikmi na cigarety odovzdal pri areáli bývalého Poľnohospodárskeho družstva v Koškovciach, okres Humenné, dňa 12. augusta 2012 v čase okolo 19.00 hod. O. H. z G..

Za to mu okresný súd uložil podľa § 172 ods. 1 Tr. zákona v spojení s § 36 písm. j) a § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere tri roky, výkon ktorého podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona podmienene odložil za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorú podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona určil na tri roky. Súčasne mu podľa § 51 ods. 4 písm. i) Tr. zákona uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve zameranom na škodlivosť požívania omamných a psychotropných látok.

Proti tomuto rozsudku, ktorý bol jednotlivým osobám oprávneným podať proti nemu odvolanie oznámený 16. apríla 2015 vyhlásením v ich prítomnosti, podal obž. A. O. prostredníctvom obhajcu 30. apríla 2015 odvolanie, ktorého rozsah vymedzil tak, že toto smeruje proti výrokom o vine a treste.

V dodatočne predložených dôvodoch namieta, že sudy oboch stupňov sa doposiaľ vôbec nezaoberali zákonnosťou konania orgánov činných v trestnom konaní, pri ktorej došlo k zaisteniu omamných látok, ktorých zadováženie sa mu kladie za vinu. Poukazujúc na zápisnice o obhliadke miesta činu z 30. augusta 2012 a následné dobrovoľné vydanie vecí nájdených pri obhliadkach miesta činu tvrdí, že postup vyšetrovateľa, ktorý pri zaisťovaní omamných látok uplatnil ustanovenie § 89 ods. 1 Tr. poriadku bol nielen nesprávny ale aj nezákonný. Podľa názoru odvolateľa pre uplatnenie postupu podľa § 89 Tr. poriadku je rozhodujúce kedy a akým spôsobom sa policajť, prokurátor alebo súd dozvedel alebo získal informáciu o tom, že určitá osoba má pri sebe vec dôležitú pre trestné konanie. Preto ak by aj policajť vopred získal vyjadrenie osoby, že v určitom objekte (v aute, dome, pivnici) alebo pri sebe prechováva ona alebo niekto iný nejaké zakázané predmety alebo látky, nemôže pristúpiť priamo k výzve na predloženie alebo vydanie vecí, pretože policajť nedisponuje žiadnymi inými relevantnými skutočnosťami o tejto veci. Bolo by tak pre neho značne problematické už pri predchádzajúcej výzve stotožňujúco popísať takúto vec a vystavil by sa riziku, že práve kvôli tejto neurčitosti by vyzývaná

osoba túto vec dobromyseľne nepredložila alebo nevydala a taktiež by z týchto dôvodov nemuselo byť účinné ani odňatie vecí. Podľa odvolateľa ak by toto podozrenie bolo dostatočne silné, sú v takomto prípade splnené zákonné dôvody na vykonanie prehliadky osoby alebo priestoru podľa § 99 Tr. poriadku, keďže pri týchto prehliadkach postačí len dôvodné podozrenie o tom, že sa tam nachádza „vec dôležitá pre trestné konanie“, pričom i v predchádzajúcej výzve je možné túto vec popísať menej konkrétne a určito, iba ako hľadanú vec. Vychádzajúc z uvedeného má obžalovaný za to, že pri získavaní dôkazov nepostupoval vyšetrovateľ a príslušníci PZ SR v súlade so zákonom, keďže podľa neho mali osobu podozrivú zo spáchania trestného činu, O. H., zadržať podľa § 85 ods. 1 Tr. poriadku a podľa § 102 ods. 1 Tr. poriadku vykonať jeho osobnú prehliadku so súhlasom prokurátora. V danom prípade ale policajti postupovali úplne nelogicky a nezákonne, pretože k zaisteniu marihuany došlo v rámci „obhliadok miest činov“, pričom je zrejmé, že sa pohybovali v priestoroch PD v Koškovciach a teda išlo nepochybne o nebytové priestory a pozemky. Orgány činné v trestnom konaní tak mali postupovať podľa § 101 ods. 1, ods. 2 Tr. poriadku, pričom na vykonanie tohto úkonu bol nevyhnutný súhlas prokurátora, ktorý policajti nemali. Podľa odvolateľa je absolútne neúčinným dôkazom celé množstvo konopy, ktorú mal O. H. dobrovoľne vydať spolu s drvičkou, papierikmi na cigarety, digitálnou váhou, a následne aj znalecký posudok KEÚ Košice s odborným vyjadrením Prezídia PZ SR a celá výpoveď svedka O. H..

V ďalšej časti odvolania namieta obžalovaný jednostranné hodnotenie dôkazov zo strany súdu. Poukazuje pritom na závažné rozpory vo výpovediach svedka O. H. týkajúce sa nielen auta, na ktorom mal za svedkom prísť, ale aj toho kto prvý koho kontaktoval, ktoré súd zdôvodnil iba uplynutím času. Vierohodnosť svedka spochybňuje aj to, že bol odsúdený za drogovú trestnú činnosť, pričom mohol mať eminentný záujem ho označiť ako osobu, ktorá mu marihuanu dodala, a to v snahe zakryť skutočných páchatel'ov tejto trestnej činnosti, či naopak v obave pred ich pomstou. Svedok pritom nemal dôvod meniť svoju výpoveď, či už z prípravného konania alebo konania pred súdom, pretože pokiaľ by ju zmenil a neusvedčoval by obžalovaného, vystavil by sa riziku postihu pre krivú výpoveď a krivé obvinenie.

V podstate z týchto dôvodov obžalovaný navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a spod obžaloby ho oslobodil.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd preskúmal na podklade uvedeného odvolania, ktoré podala oprávnená osoba včas, v súlade s § 317 ods. 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Po takto vykonanom prieskume a po doplnení konania dôkazmi nevyhnutnými na to, aby mohol o odvolaní rozhodnúť, dospel krajský súd k záveru, že odvolanie obž. A. O. je sčasti dôvodné.

K námietkam odvolateľa spochybňujúcim hodnovernosť usvedčujúcej výpovede svedka O. H., je potrebné predovšetkým uviesť, že tento svedok vypovedal pri prvotných výsluchoch (30. augusta a 19. novembra 2012) bez podstatných rozporov. Pokiaľ obžalovaný poukazuje v tejto súvislosti na to, že svedok uvádzal rôzne motorové vozidlá, na ktorých mal prísť na stretnutie s ním, krajský súd uvádza, že podľa prvotných výpovedí svedka (včítane výpovede v jeho trestnej veci) sa s obžalovaným stretli v priebehu dvoch dní dvakrát, obžalovaný prišiel vždy na motorovom vozidle, pričom v tom čase používal obe motorové vozidlá. K poslednej výpovedi svedka pred okresným súdom treba uviesť, že táto bola urobená takmer tri roky od skutku. Presvedčivo preto vyznieva jeho vysvetlenie, že si na okolnosti skutku už pre odstup času nepamätá, keďže sa k tomu nevracia a najradšej by na to zabudol. Hodnovernosť jeho výpovede napokon nespochybňuje ani to, že bol za prechovávanie drog, ktoré mu poskytol obžalovaný, odsúdený. Krivým obvineným odvolateľa by totiž nič nezískal, ale vystavil by sa nebezpečenstvu ďalšieho trestného stíhania. K argumentácii obžalovaného, že jeho krivým obvineným sa snažil zakryť skutočných páchatel'ov, krajský súd dodáva, že svedok v rámci jeho trestného stíhania odmietol označiť osobu, s ktorou sa mal v inkriminovanom čase na mieste činu stretnúť, čo nemalo žiaden dopad jeho odsúdenie. Rovnako žiaden dopad na výsledok jeho trestného stíhania by nemalo ani to, ak by neoznačil osobu, od ktorej drogu získal. Naopak to ale neplatí, pretože ak by v snahe zatajiť skutočného páchatel'a krivo obvinil inú osobu, bol by trestne stíhaný.

Na tomto mieste považuje odvolací súd za potrebné poukázať tiež na to, že podľa výpovedí obžalovaného, ale aj svedkov O. S. a A. S., F. B. a S. O., bol obžalovaný 12. augusta 2012 na Zemplínskej Šírave s tým, že večer (okolo 19:00 hod.) šiel pre F. B., s ktorou sa vrátil na Zemplínsku Šíravu. Ešte predtým sa však zastavil doma po nejakej veci (uterák, hygienu a plavky). Odhliadnuc od toho, že aj z týchto výpovedí vyplýva, že večer 12. augusta 2012 bol obžalovaný v G., postráda zároveň logiku,

že hoci bol obžalovaný v priebehu celého dňa na Zemplínskej Šírave, až večer sa vrátil domov, aby si vzal uterák a plavky. Podľa presvedčenia krajského súdu sa obžalovaný zastavil doma po drogy, ktoré mal odovzdať O. H. a ktoré dovtedy prechovával v mieste svojho trvalého bydliska. V tejto časti nie je odvolanie obžalovaného dôvodné.

K výhradám obžalovaného k zákonnosti zaistenia vecí dôležitých pre trestné konanie treba v prvom rade uviesť, že tieto boli zaistené pri obhliadkach miesta činu, ktoré boli vykonané 30. augusta 2012 v čase od 01:00 hod. do 01:15 v Koškovciach na prístupovej ceste k administratívnej budove družstva a v čase od 01:20 hod. do 01:45 hod. v prízemných priestoroch administratívnej budovy PD Koškovce. Týmto momentom sa tieto veci dostali do dispozície polície a z pohľadu zákonnosti ich zaistenia je nepodstatné, že vyšetrovateľ následne (nesprávne a nadbytočne) vyhotovil zápisnicu o vydaní týchto vecí O. H., ku ktorému malo dôjsť 30. augusta 2012 v čase od 02:00 hod. do 02:40 hod., teda v čase kedy už boli zaistené. V tomto smere nemožno námietkam odvolateľa prisvedčiť.

Opodstatnene ale poukazuje obžalovaný na to, že administratívna budova Poľnohospodárskeho družstva v Koškovciach je priestorom neslúžiacim na bývanie, ktorý nie je verejne prístupný, a teda podľa § 107 Tr. poriadku bolo v tomto priestore možné vykonať obhliadku miesta činu len so súhlasom jeho vlastníka, resp. inej osoby, ktorá má uvedený priestor v oprávnenej držbe, alebo na základe príkazu prokurátora, resp. s jeho súhlasom na základe príkazu policajta (§ 101 Tr. poriadku). Treba pritom zdôrazniť, že administratívna budova nestráca charakter iného priestoru podľa § 99 ods. 2 Tr. poriadku, teda priestoru nie verejne prístupného, len preto, že aktuálne nie je využívaná. Veci nájdené pri obhliadke miesta činu vykonanej v uvedenej administratívnej budove boli zaistené nezákonne a teda na ne nemožno prihliadnuť ako na dôkaz.

To však neplatí vo vzťahu obhliadke miesta činu vykonanej na prístupovej ceste k predmetnej administratívnej budove, keďže táto je verejne prístupná a teda sa na ňu vyššie uvedené obmedzenia nevzťahujú.

Z tohto dôvodu krajský súd zrušil na podklade odvolania obž. A. O. napadnutý rozsudok v celom rozsahu a sám rozhodol tak, že ho uznal vinným zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zákona. Svoje skutkové zistenia pritom oprel iba o zákonne zaistenú omamnú látku a pri určení počtu obvyklých jednorazových dávok vychádzal v súlade so zásadou v pochybnostiach v prospech obžalovaného s najnižšieho počtu dávok, ktoré bolo možné zo zaisteného množstva drogy pripraviť.

Pokiaľ ide o výrok o treste, voči ktorému odvolateľ nevzniesol žiadne konkrétne výhrady, krajský súd si v celom rozsahu osvojil úvahy prvostupňového súdu pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu a obžalovanému rovnako uložil trest odňatia slobody vo výmere tri roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu tri roky a to za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním. Keďže u obžalovaného nebola preukázaná závislosť, uložil mu iba povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe na psychologickom poradenstve zameranom na prevenciu pred používaním omamných a psychotropných látok.

Vzhľadom na preloženie predsedu senátu JUDr. Františka Moznera na súd vyššieho stupňa, písomné vyhotovenie tohto rozsudku v súlade s § 172 ods. 5 Tr. poriadku podpísal iný člen senátu.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.